

Tuchtcollege, uitspraak van 22 oktober 2018, nr. TC 58/2018

(mr. W. Brouwer, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA)

Noot: mr. G. Lammers

1. Klacht van een derde kan tuchtrechtelijk beoordeeld worden.

2. Grievende uitlating.

1. Voorgeschiedenis

Gerelateerd aan de klacht zijn de kernpunten van de voorgeschiedenis verkort en zakelijk weergegeven als volgt.

1.1. In juli 2015 hebben klagster en haar echtgenoot (medevenoot) hun in de rechtsvorm van een vennootschap onder firma gedreven onderneming verkocht aan X B.V., met wie al een samenwerking bestond.

1.2. Bij die verkoop is tussen klagster en X B.V. een overeenkomst tot opdracht gesloten, inhoudende dat klagster tegen een nader vastgestelde jaarlijkse vergoeding verantwoordelijk is voor het bijhouden en opleveren van de administratie ten behoeve van de accountant van X B.V.

1.3. Gelet op geconstateerde onvolkomenheden in de door klagster gevoerde administratie/boekhouding is de overeenkomst op een gegeven moment ontbonden.

1.4. Het NOAB-lid verzorgt de jaarrekeningen van X B.V. Hij heeft ook de BTW-aangiften van X B.V. over het derde en vierde kwartaal 2015 verzorgd.

1.5. Klagster en X B.V. zijn in twee civiele procedures verwickeld, waarbij klagster als eiseres optreedt.

1.6. Het NOAB-lid heeft op verzoek van de advocaat van X. B.V. zijn bevindingen inzake de door klagster gevoerde boekhouding op papier gezet en daarbij de term "frauduleus handelen" gebruikt. Deze brief is door de advocaat van X B.V. in één van de civiele procedures in het geding gebracht.

2. Klacht

Klagster verwijt het NOAB-lid dat hij jegens haar heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt. Ter onderbouwing van dit verwijt zijn de volgende feiten aangevoerd.

2.1. Het NOAB-lid heeft geen fatsoenlijk overleg c.q. besprekingen met haar gevoerd naar aanleiding van de geconstateerde onvolkomenheden in de door haar ten behoeve van X B.V. gevoerde administratie.

2.2. Het NOAB-lid heeft klagster in zijn brief van 19 januari 2018 beschuldigd van frauduleus handelen, hetgeen voor haar onacceptabel is.

3. Overwegingen van het Tuchtcollege

3.1. Het Tuchtcollege stelt vast dat tussen klagster en het NOAB-lid geen sprake is van de verhouding opdrachtgever en opdrachtnemer (oftewel klagster is een cliënte van het NOAB-lid). Daarom kan niet beoordeeld worden of het NOAB-lid heeft voldaan aan zijn zorgplicht jegens klagster zoals omschreven in art. 1 sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB. Het Tuchtcollege oordeelt dat de klacht wel beoordeeld kan worden aan de norm "enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt", zoals omschreven in art. 1 sub b van voormeld Reglement.

3.2. Het Tuchtcollege leidt uit de inhoud van de door partijen over en weer ingebrachte stukken, met name de diverse e-mailberichten, af dat er, gelijk het NOAB-lid gemotiveerd heeft aangevoerd, in voldoende mate overleg heeft plaatsgevonden tussen klagster en het NOAB-lid. De stelling van klagster dat zij in het verleden met haar toenmalige eigen accountant een bepaalde vorm van overleg had waarvan zij aannam dat die ook door het NOAB-lid en X B.V. zou worden gevolgd, komt geheel voor haar rekening en doet aan het vorenstaande niet af.

3.3. Het Tuchtcollege kan zich voorstellen dat de door het NOAB-lid aanvankelijk geuite beschuldiging van frauduleus handelen bij klagster nogal zwaar aangezet is overgekomen. Desgevraagd heeft het

NOAB-lid ter zitting uitdrukkelijk en geloofwaardig verklaard dat het niet zijn bedoeling is geweest klaagster persoonlijk te beschadigen. Hij heeft alleen duidelijk willen maken dat de zaken door klaagster anders zijn voorgesteld dan ze zijn.

3.4. De slotsom is dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

3.5. Ambtshalve overweging in de verhouding tussen het NOAB-lid en zijn klant X B.V. De verhouding tussen die partijen ligt weliswaar niet ter beoordeling voor. Ter zitting heeft het NOAB-lid zijn handelen inzake de controle van de BTW-aangiften toegelicht door te verklaren “we hadden misschien bedoelde grote verschillen wel eerder kunnen constateren”. Gelet op deze verklaring hecht het Tuchtcollege er aan op te merken dat het NOAB-lid bij de vaststelling van die BTW-aangiften jegens zijn klant X B.V. wellicht zorgvuldiger had moeten zijn, bijvoorbeeld door een en ander uitvoeriger met die klant te bespreken. Aldus was (door dit nalaten) wellicht sprake van verwijtbaar gedrag van het NOAB-lid jegens zijn klant X B.V. Het had op de weg van het NOAB-lid gelegen om ten behoeve van zijn klant klaagster – die heeft erkend dat de door haar gevoerde boekhouding van X B.V. diverse onvolkomenheden bevatte – op het matje te roepen.

4. De beslissing

Het Tuchtcollege:

1. verklaart de klacht ongegrond;
2. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.

Noot.

1. Uit de uitspraak blijkt dat *derden* klachten tegen NOAB-leden kunnen indienen indien zij zich door gedragingen van een NOAB-lid benadeeld of gegriefd gevoelen. Het Tuchtcollege beoordeelt zo’n klacht dan aan de norm “enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt” (art. 1 sub b Reglement Tuchtrechtspraak). In de verhouding NOAB-lid – cliënt komt primair de zorgvuldigheidstoets aan de orde (art. 1 sub a van voormeld Reglement). Dit neemt naar mijn mening niet weg dat in die verhouding ook de norm “enig handelen of nalaten dat een NOAB-lid niet betaamt” aan de orde kan komen. Het gaat dan om ander gedrag van het NOAB-lid jegens zijn cliënt dan – zeg maar – het vaktechnische werk. Ik denk bijv. aan situaties, waarin belangenconflicten een rol spelen.

2. In deze zaak heeft het Tuchtcollege het NOAB-lid voor wat betreft zijn schriftelijk geuite beschuldiging van frauduleus handelen vrijuit laten gaan. Eén zwaluw maakt nog geen zomer! Het NOAB-lid heeft ter zitting verklaard dat hij achteraf gezien zich ongelukkig heeft uitgedrukt met de term frauduleus handelen. Het was niet zijn bedoeling om klaagster persoonlijk te beschadigen. Naar mijn mening heeft het Tuchtcollege bij haar beslissing kennelijk laten meespelen het feit dat het NOAB-lid het Tuchtcollege duidelijk heeft kunnen maken welk positief effect hij voor zijn cliënte met de gewraakte uiting meende te bereiken, te weten een door klaagster gegeven verkeerde voorstelling van zaken. Indien hij daarin niet was geslaagd, zou ik menen dat de uiting “frauduleus handelen” als onnodig grievend gekwalificeerd kan worden, hetgeen een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt.

3. Tenslotte een kanttekening bij de ambtshalve overweging in de uitspraak (punt 3.5. van de samenvatting). Voor de lezer een vingerwijzing dat het ontbreken van goed overleg tuchtrechtelijk verwijtbaar kan zijn. De communicatie met de cliënt wordt in het tuchtrecht benadrukt!

Mr. G. Lammers, oud-lid Tuchtcollege NOAB.

